

La Veu de Benicarló

SETMANARI D'INFORMACIÓ GENERAL I CULTURAL • DIVENDRES, 13 DE JUNY DE 2003 • NÚM. 388 • ANY IX • 0.75 EUROS

**El nou centre comercial
"Costa del Azahar"
obrirà el proper 19 de juny
les seues portes**

**Club Natació Benicarló
Continuen els bons
resultats a Castelló**

**Entrevista a
Pau Anglés, Director
de la Banda de Música**

Teconma-Ecodeco- Azahar Enviroment s'adjudica la gestió de residus sòlids urbans

L'adjudicació no convenç ni a la Generalitat ni al PSOE ni en alguns casos al PP

TEXT: redacció

FOTOS: Il·luisa garcia

Feia dies que es rumorejava al voltant de la possibilitat que la UTE integrada per Teconma-Ecodeco i Azahar Enviroment seria l'empresa s'adjudicaria la gestió de la planta de sòlids urbans amb un pressupost de 110.854.541 euros, IVA inclòs. Les travesses no han fallat i malgrat que no és la millor oferta des del punt de vista tècnic i tampoc ha aconseguit consens en la seua designació, al final el que ha pesat diuen que són altres raons que venen de més amunt...

Cervera del Maestre, li agrada o no la decisió, haurà d'acollir una planta de ersidus sòlids urbans a un tir de pedra del poble i això que en acord plenari tant tant el PSOE com PP ja s'havien manifestat en contra. Però el rebuig unànime d'aquesta població no és el que més sobta de tot, això de fet ja s'sperava... sinó que molt clares no demostra que estan les coses, quan la pròpia directora de educació i qualitat ambiental de la Generalitat, Pilar Máñez es va abstenir a la votació... Al final la jugada es va resoldre amb 58 vots a favor, 29 absències i sis vots en contra.

Un dels més crítics en l'adjudicació ha estat el vicepresident del consorci i representant del Partit Socialista en el consorci, Evaristo Martí, qui alegava raons tècniques a l'oposició del seu partit. No comparteixen que s'aposte per la implantació d'una tecnologia utilitzada a Itàlia que es basa en el principi de

"no tocar les escombraries, no valorizar el seu contingut en plàstic, paper i cartró, vidre, ni el compostatge de la matèria orgànica" ja que la seua tecnologia **"només separa metalls per extracció magnètica"**. En aquest sentit, afirmen que per a maquillar la seua falta de vocació en el compostatge, la solució plantejada en la zona I, aporta un mòdul o complex tècnic de compostaje exclusiu de la matèria orgànica. Martí es mostrava força crític en el fet que hagués prevalgut el criteri econòmic a l'ambiental, **"s'ha argumentat que és l'oferta més barata però això és molt relatiu, perquè de vegades,**

el barat resulta car". A més, criticava la falta d'experiència d'aquesta UTE i que en el procés a seguir s'apunte **"una clara vocació per crear un combustible final i obtenir l'energia per la incineració final del rebuig"**. Donats aquests termes i segons els socialistes els criteris d'aquesta empresa no compleixen amb els objectius del pla zonal aprovat per les Corts, basat en la selecció i el compostaje.

Quant a la polèmica ubicació de la planta a la partida de les Argiles de Cervera del Maestre, l'alcaldeessa en funcions de la localitat, Carolina Salvador, va abandonar la sala en el moment de la votació

com a mostra de rebuig a la localització escollida. **"Ens vam oposar a la ubicació en aquesta partida perquè vam considerar que no és l'adequada, està molt prop del nucli urbà, i a més a la zona es troben restes de l'existència d'un poblat ibèric, entre altres raons"** explicava Salvador. Encara així, subratllava que l'oposició del municipi al projecte únicament se centrava en la localització elegida ja que reconeixia que **"té una gran extensió"** i el de les escombraries **"és un problema que tenim tots"**.

D'altra banda, el president del consorci, Jaime Mundo, lamentava que malgrat les queixes no s'oferissin alternatives, **"em sembla que fer un informe desqualificant a una empresa sense fer una proposta relativa a les adjudicacions té molt poc contingut"**. Mundo defensava, a més, la proposta de la concessionària triada ja que era l'oferta més econòmica; **"un 40% més barata que les altres propostes, ja que les ofertes van dels 53'36 als 120 euros per tona, contant unes 100.000 tones a l'any"**. A pesar d'aquests avantatges, Mundo reconeixia que la UTE adjudicatària haurà de realitzar una sèrie de modificacions entre les que destaca la revisió del cànon en cas d'obtenir-se finançament de la Unió europea i el compliment inexcusable de la directiva d'abocament 1999/31/CEE sense que aquesta circumstància pugui ser repercutida en el cànon o cànon del servei.

El centre comercial obrirà portes el 19 de juny

TEXT: noemíoms

El Centre Comercial Costa del Azahar, ubicat als terrenys de l'antiga fàbrica Palau, s'inaugurarà el proper 18 de juny per obrir finalment les seues portes al dia següent. Segons s'apunta des de l'empresa promotora el 95% dels locals ja estan llogats i només resta adjudicar els emmarcats en la zona dedicada a equipaments, i veure si es pot ubicar un

hotel a l'antiga àrea d'oficines.

Pel que fa a la zona d'oci, aquesta es compon d'un complex de multicine i una gran bolera a la que se li afegiran cafeteries o tendes de llepolies.

Entre els establiments que es podran trobar al lloc destaquen la cadena d'electrodomèstics Miró, el supermercat Caprabo i la botiga de mobles MdM.

En quant als accesos,

l'entrada principal al complex serà per la ratlla del terme i es farà mitjançant uns accesos provisionals que permeten entrar sense necessitat de girar a l'esquerra per la carretera nacional.

El centre comercial disposarà d'una superfície de quasi 60.000 metres quadrats, 1.000 places d'aparcament, un bingo, tendes de roba esportiva i de menjars ràpids.

L'obertura de l'establiment ha estat possible després d'anys de negociacions amb els acreedors de l'antiga fàbrica de mobles benicarlanda. Les previsions inicials de Floriac passaven per inaugurar oficialment el nou centre comercial a l'abril del 2003.

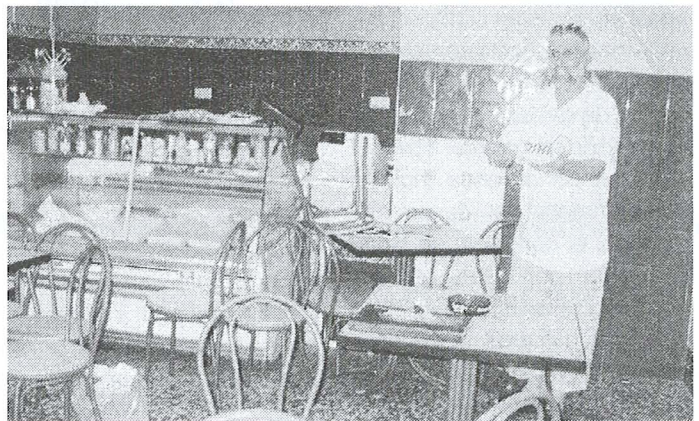
Amb la inauguració oficial es posa fi a un greu problema laboral i social que ha existit en els darrers anys a Benicarló.

Espectacular actuació contra la droga

La Guàrdia Civil va detindre divendres passat una desena de persones en una redada a l'antiga cafeteria Manhattan de Benicarló, just davant la plaça Constitució. El cop, que com s'ha sabut més tard, feia temps que es preparava, es va concretar amb l'espectacular desplegament d'una trentena d'efectius que van

anar acompanyats de gossos ensinistrats i nombroses dotacions.

Malgrat les detencions, l'única cosa que van poder trobar els agents van ser substàncies per a consum propi. L'actuació va rebre la reprovació del propietari de l'establiment, d'origen marroquí, que criticà les maneres d'actuar de la poli-

cia, arribant a comparar-la amb la mafia i es queixava que en haver fet fugir la gent cap a fora, ara no li

pagarien les begudes que havien consumit.

José Ramon Batiste presideix la UMAEL

TEXT: noemíoms

El benicarlando José Ramón Batiste Peñaranda, fins ara vicepresident de la Unió Mundial d'Antics Alumnes de la Salle, UMAEL, ha estat nomenat president d'aquesta institució, que recull la tasca de les associacions d'antics alumnes lasalianes que hi ha

repartides pels cinc continents. L'elecció va tenir lloc en el marc del congrés ordinari de la UMAEL, entre els dies 15 i 18 de maig en la Universitat La Salle de Mèxic.

Fins allí es va desplaçar també una delegació benicarlanda, composta per Manolo Villarroya, Gustavo Taus, Gabriel Cerdà i el Germà Director del Col·legi

de Benicarló, José Luís Miró. José Ramón Batiste, que ja compta amb una àmplia experiència en el món lasalià, va ser elegit per unanimitat, en substitució de Jean Pierre Hascoet.

En els últims temps, l'associació d'antics alumnes de Benicarló ha protagonitzat diverses pàgines de la història de la UMAEL, amb la celebració d'una trobada

del seu comitè executiu l'any 2000 i l'elaboració de la web d'aquesta institució, comandada per José Manuel Àvila.

Durant el mandat de Batiste s'espera seguir incrementant l'adhesió de noves entitats lasalianes a la UMAEL, tractant de guardar els principis fundacionals de Sant Joan Baptista de la Salle.

La web de Benicarló rep més de 300.000 consultes

TEXT: noemíoms

La web de l'Ajuntament de Benicarló ha servit ja més de 500000 pàgines d'informació des de la seva posada en funcionament a l'octubre del 2000. El lloc, presentat en societat en major del 2001, ha arribat a ja les més de 300.000 consultes.

Aquestes xifres reafirmen la consolidació de www.ajuntamentdebenicarlo.org com referent informatiu sobre la ciutat de Benicarló i les diverses activitats organitzades pels departaments municipals implicats en la difusió per Internet dels seus serveis.

L'increment del reconeixement de la marca de la web del públic en general s'ha vist afavorit per la seua inclusió en el material imprès que distribueix el consistori de Benicarló com són fullets, cartelleria, documentació oficial o guies turístiques entre d'altres. D'altra banda, aquest fet es completa amb l'esforç rea-

litzat per l'Equip de Desenvolupament de la web municipal en el seu redisseny i modernització, presentat el passat 24 de març de 2003. La quantitat i qualitat dels seus continguts, publicats en valencià i castellà, així com el seu disseny fàcilment interpretable, el fet d'oferir una

guia turística en 9 idiomes, una completa guia comercial de la ciutat, i altres seccions, fins un total de 51, ja la van fer mereixedora del Premi Tabarca 2002 a la millor web institucional de la Comunitat Valenciana.

D'altra banda, és destacable que la web municipal ha

estat íntegrament realitzada utilitzant potents eines de programari lliure eliminant, d'aquesta manera, els costos d'adquisició de llicències i minimitzant les despeses de manteniment del projecte.

Ajudes als emprenedors

TEXT: noemíoms

Ja s'ha obert el termini de presentació de sol·licituds de subvenció per a projectes empresarials promoguts per persones que passen d'estar inscrites com a desocupades, a crear la seua pròpia empresa.

Poden optar a ajudes en aquesta matèria les persones que estiguen abans

inscrites com a desocupades, i es donen d'alta com a autònoms.

En cas que les desocupades siguen dones, se'ls permet crear societats mercantils amb menys de 10 treballadors.

També tenen ajudes els treballadors autònoms i professionals que contracten el seu primer treballador per temps indefinit i a

jornada completa.

El termini de presentació de sol·licituds per persones desocupades que es constitueixen en treballador autònom o professional serà el comprés entre l'1 de gener i el 30 de setembre de 2003. A la sol·licitud caldrà adjuntar l'alta a l'Impost d'Activitats Econòmiques (IAE).

Els llauradors es manifesten contra la PAC

TEXT: noemíoms

Al voltant de 1.500 agricultors de La Unió de Llauradors i Ramaders-COAG, procedents de totes les comarques la Comunitat Valenciana entre elles una destacada participació de la província de Castelló, van participar dimarts a Madrid en una concentració convocada per la COAG per expressar el rebuig a la imminent refor-

ma de la Política Agrària Comunitària (PAC), que de ser aprovada en els termes que se barallen resultaria molt perjudicial per als interessos dels agricultors i ramaders de la Comunitat Valenciana.

La reforma de la PAC que planteja el comissari d'Agricultura, Frank Fischer, contempla una retallada generalitzada de les ajudes per als pròxims anys i segons la Unió "un mal

precedent per a posteriors reformes en un context d'ampliació de la Unió Europea". La reforma tindrà una especial incidència directa en els sectors de fruits secs, arròs, cereals i algunos subsectors de la ramaderia.

Un model d'agricultura antisocial, doncs expulsa permanentment als llauradors i ramaders que no poden entrar en la dinàmica de la competitivitat;

doncs canvia pagesos per tecnologia, donant al traste amb milers de famílies camperoles que viuen als pobles i tot el que elles representen socialment, econòmicament i ambientalment.

La PAC du a un model d'agricultura antirural, doncs en reduir la població activa agrícola, els pobles es queden més buits i amb una població més envellida.

Primer Mercat de l'Art

TEXT: noemioms

FOTO: Iluísagarcia

Benicarló inaugurarà dissabte el mercat de l'art de la ciutat a la plaça de Sant Bertomeu. Aquesta iniciativa intenta cobrir un doble objectiu, en primer lloc fomentar l'activitat creativa, tant d'artistes locals com forans en les diverses disciplines, ja siga en pintura, dibuix, ceràmica, escultura o talla; i en segon lloc, enriquir l'oferta cultural i d'oci que ofereix la ciutat als visitants.

Precisament, ja s'ha llançat l'oferta per part d'alguns artistes d'ajudar a la iniciació en l'art de la pintura a totes aquelles persones que estiguen interessa-

des i que visiten el mercat.

En aquest sentit, el consistori ha facilitat als artistes que vulguen prendre part en aquest esdeveniment, el suport per a exposar les seues obres; al mateix temps que s'ha edi-

tat un catàleg dels artistes que participen amb una fotografia exemple del seu llarg currículum d'obres.

De moment, seran dotze els artistes participants, encara que s'espera engrandar la llista amb el

pas del temps. De la mateixa manera, no es descarta la possibilitat d'ampliar el calendari previst del mercat, que ara com ara es preveu que siga al llarg de l'estiu els dissabtes 5 i 19 de juliol, el 2 d'agost, i el 6 i 20 de setembre, així com el divendres 22 d'agost en horari de 19 a 24h. Mentre que a partir del mes d'octubre tindrà lloc el primer diumenge de cada mes en horari de 10 a 13 hores.

Des de la regidoria de turisme, s'ha destacat que l'organització d'aquesta activitat s'ha produït gràcies a les aportacions i suggeriments de nombrosos artistes de la comarca, i que, en aquest sentit, s'està obert a futures aportacions

Jaime Mundo ja és diputat autonòmic

TEXT: redacció

La Junta Electoral Provincial va entregar dilluns les respectives credencials als 23 diputats a les Corts Valencianes que van ser elegits per a la província de Castelló en les passades eleccions autonòmiques, dels que 13 pertanyen al Partit Popular, 9 al PSPV-PSOE i 1 a l'Entesa. El BLOC, tot i obtenir més vots que l'Entesa va quedar fora novament de les Corts.

Així, van rebre la seua credencial de diputat pel PP Víctor Campos, Maira Barriera, Alejandro Font de Mora, Fernando Castelló, Ana Michavila, Marisol Linares,

Vicente Rambla, Elvira Suanzes, Ricardo Costa, José Luis Ramírez, José Blas Molés, Francisco Javier Tomás i Jaime Mundo.

El cap de llista del PP, Víctor Campos, va assegurar que la seua formació **"continuarà desenrotllant la línia política que va marcar el PP fa 8 anys, impulsant els projectes importants que necessita Castelló, elevant la qualitat de vida dels ciutadans i contribuint al progrés de la província"**. Així mateix, Campos va mostrar la seua satisfacció davant els resultats obtinguts pel PP.

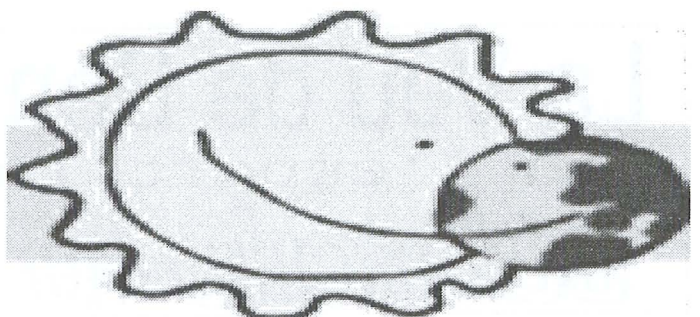
Nova trobada solar

TEXT: noemioms

Benicarló acollirà els dies 21 i 22 de juny una nova edició de la trobada solar. L'event organitzat per Consolar i la Fundació Tierra, conjuntament amb el consistori de Benicarló tindrà com a lema "L'hidrògen energia en pau amb la natura". En aquest sentit pretén brindar l'oportunitat d'apropar la tecnologia de

l'economia solar a la gent del carrer i informar de les alternatives clares al petroli.

Entre les activitats que es preveu que tinguen lloc hi ha tallers, un concurs gastronòmic, una exposició d'invents solars i premis a les persones o institucions que han treballat en la recerca i utilització de l'energia sostenible.

Senyora Garcia

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista, el 387.

TEXT: el lector

Amb la d'aquesta setmana, ja he perdut el compte de les portades i temes de les setmanes dedicats a les passades eleccions municipals. Tot va començar amb la campanya electoral, va continuar amb els resultats i ara ens trobem a la fase de formar govern. Que si aquell diu que jo sí que vull pactar, que si el destinatari del missatge es fa el llarg i no diu ni pruna, que si els altres volen l'alcaldia per damunt de tot i estan disposats a cedir el que siga, que si naps que si cols, que tomba que gira, que si són verdes que si són madures. Total, que no hi ha res de clar ni de fosc.

Fins el dia catorze no se sabrà res del nou consistori. Tota la resta són especulacions i converses per tal de fer el repartiment del pastís polític local del que tots volen la millor tallada. Al cap i a la fi, tots els polítics són iguals i l'única cosa que busquen és tocar poder de la manera que siga. No crec que això siga negatiu, ans al contrari, ho interpreto com una mostra de la bona voluntat de tots de treballar pel poble i

posar en pràctica les seues propostes que consideren les millors.

Suposo que encara hi ha tema per a un parell de setmanes més. Hem de pensar que tot aquest sarabastall només és el preludi d'una nova etapa política al nostre poble que promet ser apassionant i divertida, sense majories absolutes. Dins les pàgines dedicades al tema de la setmana, ens trobem una notícia de successos on se'ns explica que un gatolí va fer miques el vidre d'un aparador i no va rapinyar res perquè un ciutadà exemplar el va estomacar de valent. Carxofa per a l'anònim vianant.

Les pàgines 4 i 5 són una mescladissa de notícies, notes de premsa i convocatòries sense ordre ni concert que, totes juntes conformen un mosaic entranyable. Cal destacar la gran fotografia dels setze regidors -tots ells somrients- que acaben la legislatura, molts dels quals ja no formaran part del nou consistori per motius que ningú no ha explicat amb nitidesa. Jo m'he mirat el retrat amb molt de deteniment i he descobert setze errades. A veure si vosté,

senyora Garcia, també és capaç de trobar-les.

Després de llegir la crònica del darrer ple de la legislatura, m'ha arribat a l'ànima això que va dir Mundo que més del noranta per cent de les qüestions tractades en els plens han comptat amb el suport de l'oposició. I ara jo em pregunto: tan difícil és posar-se d'acord per governar?

M'he llegit els grans articles de la seua revista fil per randa. Impressionants. No en vull comentar cap perquè segur que posaré la pota i no entra dins dels meus objectius esmenar cap cosa de les que es diuen al llarg de tots ells. No em cansaré de repetir que el nivell dels articles dels seus col·laboradors no els supera ningú. Val més una foto en blanc i negre impossible d'interpretar dins un article magistral que cinquanta fotos en colors d'un bateig. No cal dir que quan parlo de grans articles no em refereixo a això que fan els del futbol que, per cert, no sé què espera a donar-los vacances. A veure si ens deixen una temporadeta tranquils.

M'alegro de la tornada de Tolito. Això confirma que

encara el té entre els seus col·laboradors, encara que menys habituals del que a mi m'agradaria.

La setmana passada em queixava de la nul·la informació del torneig de bàsquet 3x3. Aquesta setmana un parell de fotos i prou. Ni resultats, ni dades, ni balanç, ni comentaris... El meu suggeriment és una bona estirada d'orelles al seu excol·laborador Gozalbo -que ja ni apareix entre la nòmina de col·laboradors de les pàgines centrals-. Poc li hagués costat escriure quatre ratlles al respecte. Molt de cap de premsa i molt de relacions públiques però a l'hora de col·laborar amb el seu setmanari, res de res. El món és ple de desagraïts.

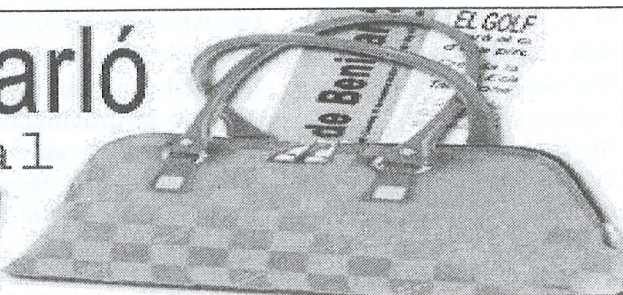
L'ESPIFIADA DE LA SETMANA

Com que la setmana passada me'n vaig passar, aquesta només una. A l'editorial, molt divertit, es fan tota una sèrie de combinacions entre tres xifres: nou, sis i cinc. On és el regidor que falta? Potser se l'ha menjat la llei D'Hont? Pedro Ximo també existeix.

La Veu de Benicarló

amb l'esport local

subscriu-te !!

I EN PETER PAN SEGUEIX EL SEU PARTICULAR VOL...

TEXT: susanna **anglés**

Editorial Bromera ha tret a la llum una nova edició de títols ben avalats: Moby Dick de Herman Neville i L'illa de les focs de Lluçia Vallés. També de Bromera és el llibre de fotografies L'Estany de Cullera de Valentín Rodríguez.

Es conoca el cinqué premi Bernat Capó-Bancaixa de difusió de la cultura popular, interessant. En qualsevol de les oficines de Bancaixa vos donaran complida informació al seu respecte.

Vos recomano Algo en que crear del jove J Pellon, una novel·la atrevida i un xic trencadora...val molt la pena, ja que es tracta d'un estil fresc i molt agil.

Una editorial de les que no son capdavanteres: Virus. De tota manera ofereix bones e interessants lectures. Unes recomanacions: Capitalismo Financiero, Global y Guerra Permanente, de R.Fernández Duran. El Asalto a la Cultu-

ra de Stewart Home. Brava Gente-La Lucha por la Tierra en el Brasil- de Bernardo Mançano Fernández y Joao Pedro Stedile. Hablan las Putas de Regina de Paula Medeiros. Las Políticas de la Ecología Social, Municipalismo Libertario-de Janet Biehl amb Murray Bookchin. Tierno Veneno, Encuentros en las montañas indígenas de Chiapas y Guerrero-de Nicolas Arraiz. Contra la Paz, Contra la Democracia de Agustín Gracia Calvo. ¡Zapata Vive! i Mujeres de Maiz de Guiomar Rovira on analitza la situació que va dur a l'alçament a Xiapes, un testimoni de la periodista Guiomar Rovira, una de les primeres en cubrir la situació. L'historiador Abel Paz enmudeix a la propia historia amb Crónica de la Columna de Hierro, un llibre que fa memoria de manera memorable. Mujeres Libres - el anarquismo y la lucha por la emancipación de las mujeres-de Martha Ackelsberg.

El IES Joan Coromines oferirà el cicle de Fusta

El sector de la fusta ha mostrat al seua satisfacció per l'obtenció del cicle formatiu de grau mitjà en el títol de fabricació a mida i instal·lació de fusteria i moble. El curs havia estat una reivindicació dels empresaris del moble que aseguren que la ma d'obra qualificada es un dels inconvenients amb els que es troben més sovint les fàbri-

ques a l'hora de contractar personal.

El curs que obre matricules el pròxim dia 20 de juny necessita un mínim de quinze estdians per poder tirar endavant. És per això que des d'Aidima ja s'anima als joves a que emprenguen aquest curs ja que tenen la feina assegurada. De fet des del sector empresarial s'esta estudiant la possibilitat

La història de Benicarló, des de l'òptica més infantil

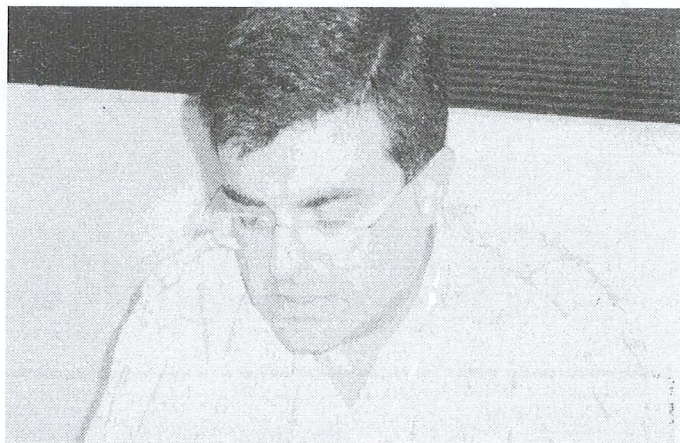

TEXT: noemí **oms**

La zona portuària, amb l'antiga llotja com a referent, la tradició agricultora amb maquetes d'improvissats camps de carxofes i cítrics, les festes falleres onze escuts, l'accent religiós amb la setmana Santa i el Crist de la Mar, o l'incipient impuls turístic de la ciutat, són alguns dels aspectes que posa de

manifest l'exposició que han estat preparant els alumnes del Col·legi Nostra Senyora de la Consolació durant tot l'any i que podrà ser visitada al llarg de tot aquest mes de juny.

Materials com la plastilina, el paper, la cartolina entre altres han posat en relleu les habilitats dels alumnes del centre que han treballat en la mostra durant les hores complementàries del curs.

facilitar les pràctiques als estudiants del curs. El cicle tindrà un total de 2000 hores elctives i es

podrà estudiar la pròxim temporada al IES Joan Coromines.

388

DES DEL 18 D'AGOST DE 1995

Cartes a la directora

Som uns pares que tenim un xiquet de tres anys. El 16 d'abril del 2003 vam rebre una carta de la Comissió Municipal d'Escolarització, dependent del Consell Escolar Municipal de la ciutat de Benicarló, en la que ens informaven de forma resumida, dels tràmits i terminis a seguir per a realitzar l'escolarització del nostre fill i en la que en un quadro s'especificava el nombre de grups i alumnes per grup que s'oferien a Benicarló. Seguint les instruccions vam presentar la sol·licitud per a escolaritzar al nostre fill en el CEIP Marqués de Benicarló.

El passat 10 de juny, es van fer públiques les llistes d'alumnes admesos en els diferents Centres Educatius d'Infantil i Primària. El nostre fill va ser admès en el CEIP Marqués de Benicarló, igual que els 75 alumnes que van presentar sol·lici-

tud d'ingrés en el dit Centre. Al mateix temps ens vam assabentar que en cap Centre Educatiu d'Infantil i Primària de Benicarló s'ha hagut de baremar i, per tant, tots els pares hem d'estar contents, ja que els nostres fills estudiaran en el Col·legi que hem elegit.

Si la història s'haguera acabat ací, tots els pares brindaríem per haver aconseguit el que a priori, resultava tan complicat, escolaritzar al nostre fill de 3 anys en el Centre Educatiu desitjat. Però a la vista dels resultats i del quadro facilitat per la Comissió Municipal d'Escolarització, vam observar que ens han enganyat, ja que els alumnes dels Centres Públics (Catalán, Marqués, i Ródenas) no s'agruparan en classes de 20 alumnes com obliga la LOGSE (Llei Orgànica General del Sistema Educatiu), sinó en

classes de 25.

Tots sabem com resulta de difícil atendre degudament a un xiquet de 3 anys, per això la LOGSE limita el nombre d'alumnes/grup en P3 a 20 (en P4 és de 25). Però a la Comissió Municipal d'Escolarització no se li ocorre una altra cosa que incomplir la LOGSE i elevar la ratio a 25 alumnes/grup per a estalviar-li a l'Administració la contractació d'un mestre més. No s'adonen que estan massificant l'aula, la qual cosa va en detriment de la qualitat d'ensenyança que han de rebre els nostres fills.

A més, la Comissió Municipal d'Escolarització és l'encarregada, de facilitar l'escolarització de tots aquells xiquets i xiquetes que arriben a Benicarló en qualsevol moment del curs, per canvi de domicili, independentment de la seua nacionalitat. A la vista d'açò

ens podem trobar a mitjan desembre que la ratio en el grup del nostre fill no siga de 25 sinó de 28 o 30 alumnes/grup.

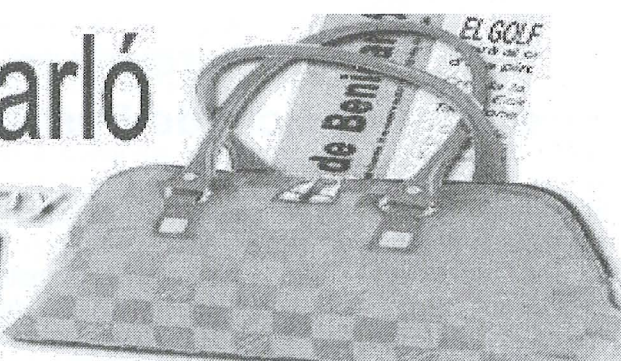
A la vista dels resultats, tots els pares implicats en este procés d'escolarització, hem d'exigir a l'Administració Educativa i en especial a la Comissió Municipal d'Escolarització de l'Ajuntament de Benicarló que cree un nou grup de P3 en el CEIP Marqués de Benicarló (és el Col·legi Públic a qui més alumnes sobren si la ratio és de 20 alumnes/grup) o en qualsevol altre Col·legi Públic, si en este Col·legi no disposen de suficient espai per a atendre degudament als nostres fills.

Mª Teresa Juan

La Veu de Benicarló

un regal per a tot l'any

subscriu-te !!

ASSOCIACIÓ CULTURAL LA FERAM BENICARLÓ

Directora/ CRISTINA GARCIA
Cap de Redacció/ JORDI MAURA
Consell de Redacció/ XIMO BUENO,
 FRANCESC DEL CASTILLO, TONYO
 FIBLA, JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
 ABDON I RODOLFO SERRANO

Edita
 Associació Cultural la Feram de Benicarló
 C/ Sant Francesc, 95
 Casal Municipal
 12.580 Benicarló Tel. 964.46.16.18
 FAX: 964.47.56.98
laveudebenicarlo@eresMas.com

Col·laborador
 JOSEP BAR
 VICENT BORI
 NOEMÍ OM
 RAMON PARÍS
 GOR
Fotografia
 i JOAN

AGENDA

Mercat de l'Art a Benicarló

Plaça Sant Bertomeu de les 19 a les 24h.

Dies: dissabtes, 7 de juny, 5 i 19 de juliol, 2 d'agost, 6 i 20 de setembre
divendres: 22 d'agost

Primer dimenge dels mesos, octubre, novembre i desembre.

Concert a càrrec de la llegenda viva del jazz

Pedro Iturralde

Auditori Municipal a les 22.30 hores

Alumnes del Conservatori Professional Mestre

Feliu divendres 13 a les 19:00 h. a l'Auditori.

Peces per a flauta i piano interpretades per Lluís Vallés i Olga Lluch.

Concert a càrrec de Ruben Perelló Blanquer

Diumenge 15 a les 20 hores

Guanyador del IV Certàmen d'Intèrprets, acompanyat en la segona part per la Banda de Música Ciutat de Benicarló. Auditori Municipal

Present i opcions de futur dels espais forestals en ambients mediterranis

Divendres 20 de juny a partir de les 20.30 hores al saló d'actes de l'IES Joan Coromines de Benicarló
II Cicle de Conferències al voltant de La Tossa

Trobada Solar a Benicarló

Auditori Municipal - 21 i 22 de juny

21 de juny a les 23h

actuació del grup musical local MÑN

Editorial

Tard i malament

Per fi s'ha produït l'adjudicació de l'empresa encarregada de gestionar els nostres, i d'altres, residus sòlids urbans. I s'ha produït, no estant exempta de polèmica, la decisió. La més barata, segons Mundo, fins un 40% més barata que la resta. Això sí, se li oblida que és l'empresa amb menys experiència, que oferta un sistema obsolet i antic, on s'oblida l'educació ambiental, el reciclatge en origen, i no es busca la recuperació dels residus, i encara més, on la solució final per abajar les tones de residus serà la incineració. La pitjor solució possible, on a l'Europa desenvolupada, ja ha passat a la història. No ens sorprèn la

postura, per una vegada, mig conseqüent, de la directora de qualitat ambiental, abstenint-se a la votació. Que deu haver, per a que haja pres aquesta decisió, contrària, a l'interès dels seus amos? De tota manera, estaria bé que ho explicara. Fa molt de temps, que molts ciutadans d'aquesta zona, ens preguntem, per uns suposats informes sobre la major quantitat de casos d'asma i, fins i tot càncer de pulmó, que es donen per les nostres comarques. Ara, amb la incineració proposada, ne tornarem, desgraciadament, a sentir parlar-ne? Esperem no convertir-nos en més estadística.

PANISSOLA 1: Primera panissola europea per a la platja on no pots caminar descalç ja que la graveta ens punxa els peus, l'arena t'embruta i el fons irregular és un perill. La Caracola: Bandera blava! Més ens val que ens quedem a casa.

PANISSOLA 2: Segona panissola europea per a la platja que té uns accessos tercermundistes (el forat del port), un entorn de pena (l'explanada del port) i per a rematar-ho tot una claveguera d'aigües residuals-pluvials a 100 m. Al Morrongo: Bandera blava! Més ens val que anem a Surrach.

rs/ SUSANNA ANGLÉS,
BERÀ, PERE BAUSA,
RÀS, XAVIER BURRIEL,
S, CARLES LLUCH,
I, JOSEP V. TAUS i GRE-
RIO SEGARRA
es/ LLUISA GARCIA
CARLES ADELL

Administració, subscripcions i publicitat/

964.82.84.68

Disseny/ © COPISTERIA GRÈVOL

Dipòsit legal/ CS- 242-95

Imprimeix/ GRÈVOL.

PASSATGE SANT BLAI N. 2

LA VEU respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. LA VEU es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

La Via de la Plata

Etapa 21

Salamaca - Aldeaseca de Armuña - Castellanos de Villiquera - Calzada de Valdunciel - El Cubo de la Tierra del Vino

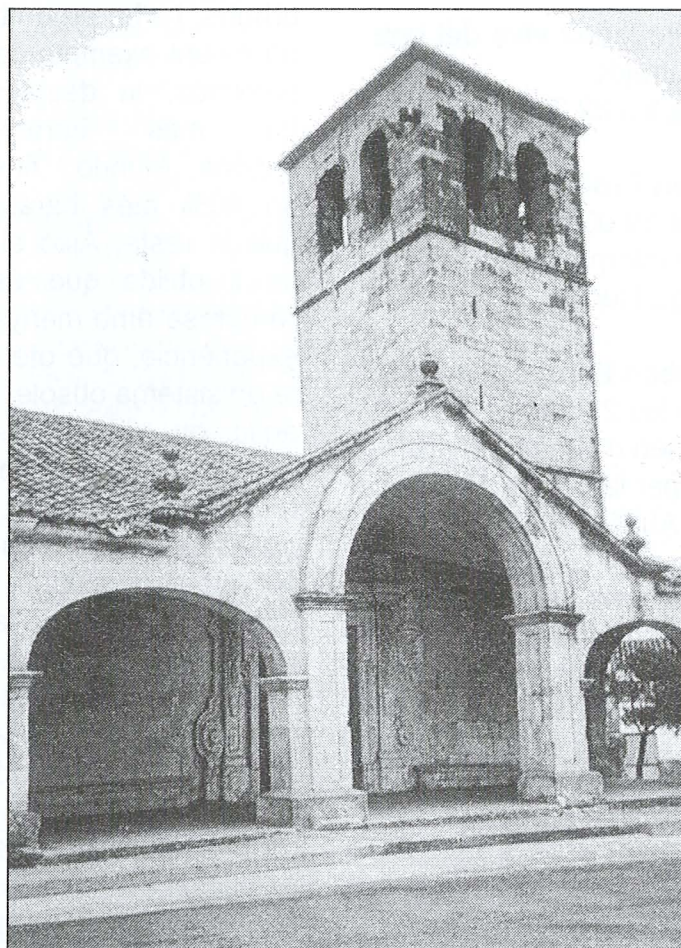
TEXT: tonyofibla

Sortim de Salamanca per la plaça major cap a les sis i mitja. Estem en dejú. Avui en caminem quatre. Ja prop de la sortida de Salamanca parem a fer una xocolata amb xurros a un bar ple de gent que ve de marxa. Quan uns comencem la jornada en hi ha d'altres que encara no l'han acabada. Aquest lloc ens el van aconsellar la nit anterior, per això hem sortit amb la panxa buida.

Tarden un poc en servir-nos, ja que hi ha un munt de gent. Nosaltres tenim pressa: etapa llarga i de carretera, i carretera nacional. A les set en punt comencem a caminar.

Al cap d'una estona d'asfalt agarrem un camí d'eixos de concentració parcel·lària i anem cap a Aldeaseca. Poble mort. D'allí també per camí anem cap a Castellanos i Calzada on parem a esmorzar després de passar pel carrer de la Calle de la Música. Molt pocs són els pobles que tenen un carrer dedicat a la Música.

Sortim per un camí de terra pel costat d'uns fragments de mil·liaris, dels pocs que es troben per terres castellanes i de seguida ens porten per la general. Ara tenim 19,9 Km. d'asfalt i per la N-630. Per a morir-se! Sort que el trànsit per estes terres és escàs.

Avui com en caminem quatre podem triar interlocutor, tot un luxe en la Via de la Plata. De totes maneres, com l'etapa és llarga i per carretera, volem aplegar prompte al poble per a evitar quedar-nos torrats sota el sol damunt l'asfalt. Per tant a la marxa que anem poc

podem parlar, cadascú va a la d'ell a fer via.

Cap a les dues, després de fer dues petites parades, ja som a el Cubo de la Tierra del

Vino. Anem al bar a fer unes clares i allí mateix, els amos ens

improvisen un dinar: quatre tapes i una amanida i ... a

dinar s'ha dit.

Intentem dormir a l'alberg que té el rector per als emigrants que van a treballar al temps de la collita on hi ha dutxa però el capellà no està al poble. Ens diuen que una dona té la clau però no és cert. Finalment anem a casa l'alcaldeessa, molt simpàtica, per cert, que ens dóna les claus de l'escola i ens segella les credencials.

A la fonteta del pati improvisem una dutxa per a rentar-nos. Intentem dormir entre les mosques.

Aquests pobles segueixen igual de pobres que els que vam passar abans de Salamanca, el que passa és que aquest és un poc més gran i sembla tenir un poc més de vida.

Poc ja que veure al poble. Peguem un passeig i anem a un bar on tenen com a tapa crestes de pollastre guisades. Vicent les vol tastar però al final, després dels comentaris de la cambra, no es decideix.

Sopem al mateix bar on hem dinat: una ensalada i una truita de patates. El sopar no ens el mengem al bar mateix sinó a un saleta de la casa dels amos.

Per la nit, encara que entre algun soroll gutural intermitent, s'ha pogut dormir bé. Una tempesta llunyanca il·luminava l'horitzó amb algun llamp.

Sortim per un camí de terra pel costat d'uns mil·liaris

HTTV dirigirà la pròxima edició del Festival Cinema de Peníscola

TEXT: noemí oms

FOTO: lluisa garcia

L'equip de Govern de Peníscola confiarà novament en l'empresa madrilenya HTTV per a dirigir la pròxima edició del festival de cinema de comèdia de la ciutat.

Segons l'alcalde en funcions, Andrés Martínez, "s'han complert els objectius i s'ha arribat a un èxit important ja que s'han pogut veure estrenes o pel·lícules estrenades recentment i dintre d'aquesta selecció molta varietat". Així mateix el primer edil destacava que en aquesta edició s'ha complert una de les assignatures pendents que ha tingut el certamen al llarg de la història, involucrar als veïns de Peníscola en el certamen, "la nova organització ha contactat amb poc temps per a engegar el Festival, però la nota és molt alta".

El màxim mandatari municipal també ha destacat "l'aparador que per a Peníscola suposa aquest Festival, perquè a la repercussió dels mitjans de comunicació també podem afegir el fet que una pel·lícula argentina haja rebut un premi en aquest certamen, amb la qual cosa Peníscola també serà un referent en aquest país".

Davant aquest avanç,

Martínez ha anunciat que, si bé encara queda per realitzar una valoració en l'àmbit econòmic, "atorgarem de nou la nostra confiança a aquest equip per a organitzar el Festival en

futures edicions. A més, en pròxims certàmens contarem amb un Palau de Congressos com nova seu, encara que això no limitarà la presència de diverses activitats en altres localitzacions de la ciutat".

El primer edil destacava que a pesar que molts dels actors convidats venien amb una concepció errònia del festival, la familiaritat i el tracte els ha acabat captivant, de manera que "aquest temor que existia de venir al festival de Peníscola, s'està superant".

Per la seua banda, Borja Crespo, director del XV Festival de Cinema de

Comèdia de Peníscola, subratllava la importància d'haver "comptat amb la col·laboració del poble i amb la presència, a més de directors i actors, de productors i distribuïdo-

Martín, no dubtava a afirmar que "hem rebut molta ajuda per part de la gent. I aquest suport exerceix un efecte d'anada itornada, perquè ens anima a obrir la programació a més activitats. Parafrasejant a Humphrey Bogart, espero que això siga l'inici d'una gran amistat".

Gal·la amb absències

Pel que fa a l'absència de noms destacats en la gal·la de clausura, el director del Festival, explicava que "aquest any han coincidit una serie de circumstàncies per la qual no han pogut venir". Crespo considera que el fet de conèixer-se el nom dels premiats tan tard dificulta concertar les visites, tot i així es va preferir comptar amb ells al llarg de la setmana que reunir-los a tots només el cap de setmana.

En aquest sentit, destacava que "la gent del cinema té una agenda molt ocupada" i que la mateixa Ingrid Rubio "va haver d'abandonar un rodatge per a poder venir a Peníscola a presentar Haz conmigo lo que quieras". No obstant, Crespo reconeixia que hi ha coses que es poden millorar i que en la mateixa gal·la de clausura ja es va fer "un exercici d'autocrítica".

res. Perquè el desenvolupament de tot Festival deu contar amb la participació de tots aquests públics". Un bon balanç el qual es feia des de l'organització però en el qual no es negava que el tenir tan a prop en el temps el Festival de Màlaga els havia perjudicat, pel que Borja Crespo no descartava estudiar un canvi de dates del certamen.

Quant a xifres, es calcula que més de 12.000 persones s'han donat cita en el festival, on s'han ofert més de 60 hores de projeccions en les quals els ciutadans de Peníscola s'han bolcat. En aquest sentit, el gerent de l'organització, Pedro

EL SARS : UNA MALALTIA EMERGENT (1)

TEXT: perebausà

A mitjans del març passat, l'Organització Mundial de la Salut (OMS) alertava del perill mundial d'un nou i desconegut tipus de pneumònia. La malaltia es caracteritzava per una febre alta, període d'incubació de 2 a 7 dies i dificultats respiratòries. L'OMS la denominà amb les sigles SARS: síndrome respiratori agut i sever. Un mes abans, Carlo Urbani, metge italià, havia detectat la nova malaltia a Hanoi. Aquest investigador moriria el 30 de març a causa del SARS.

L'agent infeccios, un virus, fou identificat ràpidament, en uns dos mesos. El virus del SARS pertany al grup dels coronavirus com el virus de la grip humana. L'OMS, el 6 de juny, assegurava que l'epidèmia del SARS havia tocat sostre en tot el món. Fins el 9 de juny, s'han enregistrat 8421 casos i 784 morts, sobretot al sud-est asiàtic i Canadà.

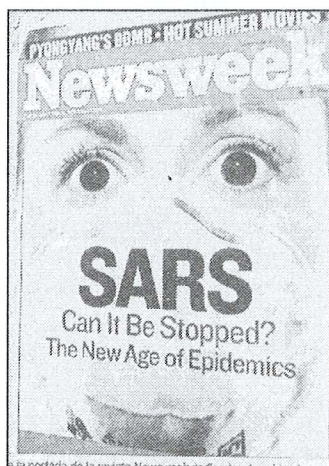
El SARS ha sigut la primera malaltia transmissible important del segle XXI però, de ben segur, no serà l'última. Hom pensava que les infermetats infeccioses havien deixat de ser perilloses per a les poblacions dels països desenvolupats. Malalties cardiovasculars o càncers -provocades per estils de vida no saludables- altres de tipus degeneratiu com l'Alzheimer, o els accidents de trànsit eren les causes de mort principals. Però han aparegut malalties infeccioses noves com la Sida, l'Ébola i la nova variant de la Creutzfeld-Jakob -versió humana del mal de les vaques boges-, causades per virus, o altres com la legionel·losis o la infermetat

de Lyme, provocades per bacteris.

Des de l'inici de la història, han anat apareixent nous tipus de virus i bacteris patògens, però sembla que actualment el ritme s'està accelerant. Un virus és un organisme paràsit obligat que necessita estar dins d'una cèl·lula d'un organisme amfitrió o hoste, per a poder reproduir-se. Fins els anys vuitanta, es pensava que les mutacions -canvis a l'atzar del material hereditari- eren els processos responsables. Richard Krause, investigador de l'Institut Nacional de Salut d'EUA, proposà que "**qualsevol perturbació que tensi o alteri el sistema ecològic pot alterar l'equilibri entre les persones i els microbis, i conduir a plagues i epidèmies causades, sovint, per virus que ja existien**".

Aleshores, un virus emergent no és necessàriament un nou tipus de virus, ho és per a una comunitat humana que no ha estat mai exposada a aquest agent infeccios. Tota una sèrie de canvis mediambientals, socials, econòmics o polítics, han creat noves vies de desplaçament dels virus. Tindríem els moviments per tot el món de persones portadores de virus, el procés d'urbanització que trasllada a gran nombre de persones i els seus animals portadors de virus a les ciutats, la desforestació de les selves tropicals fa entrar en contacte humans amb animals portadors de virus nous, la creació d'embassaments que afavoreix la proliferació de mosquits portadors, l'escalfament del planeta que permet l'arribada a latituds intermèdies d'animals tropicals i els seus virus... Sovint el virus estan

en organismes reservori - insectes, aus, mamífers...- que els tenen en gran quantitat sense patir cap malaltia. Si els humans entren en contacte amb l'animal, el virus pot infectar-los. L'efecte immediat d'un virus emergent sobre les persones pot arribar a ser molt greu. Tanmateix, en pocs anys, la població evoluciona fins resultar col·lectivament menys vulnerable. El virus també evoluciona, fent-se menys virulent. Al virus "**li interessa**" perdu-

rar i reproduir-se, no eliminar a l'amfitrió, acció que cal entendre com una estratègia imperfecta i poc evolucionada.

Els virus emergents ja han aparegut en el passat, com en la conquesta d'Amèrica pels espanyols. Possiblement el xicotet grup d'Hernan Cortés no hagués conquerit mai Mèxic si la verola no l'haguera ajudat. La malaltia exterminà una tercera part dels asteques els quals consideraren aquesta devastació com un càstig de déu perquè cap espanyol morí. El que no sabien és que els espanyols havien conviscut durant la infantesa amb el virus i havien creat resistències.

El virus de la immunodeficiència humana (VIH), res-

ponsable de la Sida, vivia en el ximpanzé del Congo. Tradicionalment la població consumia la carn de ximpanzé i es contagiava pel contacte amb la sang durant l'escorxament, però açò quedava reclòs en poblats perduts en la selva.

Després de la independència de Bèlgica, tots els europeus foren expulsats. Molts arquitectes i enginyers haitians foren ben rebuts per a construir la xarxa viària i de ferrocarrils del país. Aquesta invasió de la selva va fer entrar en contacte a gran nombre de persones amb els ximpanzés i el VIH. Els professionals haitians tomaren al seu país portant el virus. Durant els setanta, molts homosexuals nord-americans freqüentaven Haití. Aquestes turistes i els emigrants haitians van transmetre el virus per EUA on es detectà la malaltia per primera vegada en 1981. Més endavant, es va escampar per tot el món.

En 2002 hi havia més de 42 milions d'infectats, prop de 30 milions eren africans. Encara que el VIH no es contagia amb facilitat, té un període d'incubació llarg d'uns 10 anys, i un portador pot transmetre el virus sense manifestar la malaltia durant molt de temps.

Les alteracions mediambientals -sobretot les selves tropicals- i els grans desplaçaments de persones estan posant en contacte virus amb poblacions sensibles i açò provocarà noves malalties emergents. Un efecte inesperat del model de desenvolupament imperant.

LLIBRES

Senzillesa i ironia

TEXT: carles lluch

Josep Manuel San Abdon, Li hauria d'haver dit alguna cosa, Benicarló, Ajuntament, 2003. V Premi Literari d'Autors Benicarlendos 2003. Pròleg de Manel Joan i Arinyó.

Josep Manuel San Abdon és una persona sobradament coneguda en el món cultural local, especialment en el seu vessant de crític literari incansable i constant, a publicacions com LA VEU però també en d'altres d'àmbit general, i com a puntal fonamental

de la dinamització literària a les nostres comarques. En aquesta ocasió, San Abdon ha fet el salt a l'altra banda. De fet, es dedicava des de feia anys a la creació literària, si bé no n'havia publicat cap llibre. Ara apareix aquest recull de narracions, amb el qual va guanyar la darrera edició del Premi d'Autors Benicarlendos, guardó que es pot considerar el merescut premi a tota

Aquests personatges sovint es troben immersos amb situacions increïbles i tanmateix acceptades amb naturalitat

una trajectòria.

La primera cosa que crida l'atenció dels trenta-quatre relats que s'apleguen en el volum és la brevetat, que va de bracet de la claredat i la senzillesa en l'exposició de la trama: l'autor no s'entreté en coses supèrflues que el poden desviar de la línia que s'ha traçat. De vegades, el lector àvid voldria fins i tot un desenvolupament més ampli de situacions narratives molt ben trobades, però

San Abdon no cau en la temptació i es manté fidel a la contenció.

Molts dels contes estan protagonitzats per personatges sen-

zills, innocents, de vegades solitaris, amb il·lusions modestes i passatempis innocuus (com a "La broma"), que s'enamoren d'una extra que surt a una pel·lícula ("El tècnic") o són fanàtics seguidors d'una actriu famosa que els decep ("La doble").

Aquests personatges sovint es troben immersos en situacions absurdes o increïbles que, tanmateix,

són acceptades amb una total naturalitat. Així, a "¡Pobre Lluís!" el gat d'un matrimoni esdevé la reencarnació de l'antic nòvio de la dona, i el marit acaba acceptant la situació; a "Gelosia" un ordinador i el seu amo s'enamoren; i a "Un món conegut", un altre matrimoni descobreix que el seu fill és un extraterrestre, però això no els sorprèn de forma excessiva. Salvant les distàncies, aquesta assimilació de l'in-

versemblant recorda els personatges de les narracions de Pere Calders.

Això lliga amb el to humorístic que és comú a bona part

de les narracions. Humor i ironia, de vegades suau, de vegades mordaç, al servei d'una voluntat crítica adreçada cap a moltes de les claus de la societat contemporània. Així, San Abdon toca temes com la incomunicació ("Li hauria d'haver dit alguna cosa", "Inseguretat ciutadana"), les noves relacions en l'era de la SIDA ("Parella"), les

relacions matrimonials i les modes ("Sempre a la moda"), la televisió ("Perillosos aparells domèstics"), el món literari ("La correspondència") i moltes altres qüestions. Però sempre amb una mirada amable, amb bonhomia: la crítica és una càrrega de profunditat, però la senzillesa i innocència, la naturalitat dels protagonistes davant els fets, suavitzava la percepció o, potser, la fa encara més punyent.

A 'Li hauria d'haver dit alguna cosa' San Abdon toca temes com la incomunicació, les noves relacions matrimonials i les modes

El recull de contes de Josep San Abdon, en definitiva, és una veritable pedrera d'entreteniment, una lectura agradable i reflexiva, que

ens descobreix un escriptor amb traça en el maneig de la narració breu i amb una visió del món força més coherent del que semblaria a primera vista. Només caldria demanar, com fa Joan i Arinyó al pròleg, que el llibre es publicara en una editorial de més difusió.

ESTELLER IMPORT

Entrada taller: Pg. Febrer Soriano

Exposició: Avda. Magallanes, 1

Tel: 964 47 17 08 - Benicarló

AUTO ESTELLER

Ctra. N 340, km 142

Tel: 964 40 07 68 - Vinaròs

Resultats del Club Natació Benicarló als passats campionats provincials en categoria aleví

TEXT: c.n.benicarló

El passat cap de setmana, dies 7 i 8 de juny de 2003, organitzat per la Federació de Natació de la Comunitat Valenciana es celebrà, a la piscina provincial, el campionat provincial de natació en categoria aleví.

Els resultats han estat molt satisfactoris, obtenint 7 medalles, repartides en: 3 d'or, per tant campions provincials, 2 d'argent i 2 de bronze.

Les posicions obtingudes pels nedadors han estat:

100 metres lliures femení

10ª Patricia O'Connor Sanz 1' 19" 69
20ª Janina Rodríguez Añó 1' 28" 50

100 metres lliures masculí

1r Eloy Vinaiza Febrer 58" 50
4t Genís Senén Gilabert 1' 05" 84
12é Roberto Sanz Díaz 1' 14" 43

100 metres braça femení

8ª Janina Rodríguez Añó 1' 40" 61
9ª Cristina Ferrando Forés 1' 41" 48

100 metres braça masculí

4t Genís Senén Gilabert 1' 25" 61
15é Roberto Sanz Díaz 1' 37" 71

200 metres esquena masculí

1r Eloy Vinaiza Febrer 2' 29" 16
9é Raül París García 3' 11" 01

400 metres lliures femení

10ª Cristina Ferrando Forés 6' 20" 53

400 metres lliures masculí

3r Carlos Astor Capafons 5' 12" 95
10é Miguel Piñana del Pino 5' 48" 40

Relleus 4x200 lliures masculí

4t Club Natació Benicarló, amb els nedadors

Eloy Vinaiza Febrer
Carlos Astor Capafons

Genís Senén Gilabert

Miguel Piñana del Pino

Temps de 10' 04" 40

50 metres lliures masculí

2n Genís Senén Gilabert 28" 77

100 metres esquena masculí

3r Raül París García 1' 17" 13
7é Miguel Piñana del Pino 1' 24" 18

100 metres esquena femení

11ª Cristina Ferrando Forés 1' 29" 86
15ª Janina Rodríguez Añó 1' 35" 15

100 metres papallona masculí

6é Miguel Piñana del Pino 1' 22" 61

200 metres braça masculí

5é Carlos Astor Capafons 3' 14" 01

200 metres lliures masculí

1r Eloy Vinaiza Febrer 2' 09" 65

Relleus 4x100 estils masculí

2n Club Natació Benicarló, amb els nedadors

Raül París García

Genís Senén Gilabert

Miguel Piñana del Pino

Eloy Vinaiza Febrer

Temps de 5' 05" 91

FUTBOL BASE

TEXT: gregorio segarra

CD ORIOL-ORIHUELA, 4 CF BENIHORT, 2

No va poder ser. El Benihort cadet no va aconseguir acabar l'excel·lent temporada realitzada amb l'ascens de categoria, encara que ho va tenir a la ma durant bona part del partit. Després d'avançar-se al marcador amb un gol matiner de Gumbau, dos badades monumentals de la defensa van permetre la remuntada dels de l'Orihuela abans del descans.

Només començar la segona part, un nou gol de Gumbau va ficar contra les cordes els alacantins. Els benicarlantos van ficar setge la porteria contraria i disposaren de bones ocasions que no arribaren a materialitzar-se.

A les acaballes del partit, el llarg viatge i la forta pressió exercida pels jugadors durant la segona part els va passar factura, produint-se un esgotament físic que va ser aprofitat pels locals per a sentenciar el partit i l'eliminària en dos ràpids contracolps.

CDB

JA EN PARLAREM

TEXT: rodolfo serrano

paco delcastillo

L'actual situació d'indefinió política que estem vivint aquests darrers dies amb pactes o no i feelings o no entre els candidats, aconsella endarrerir, si més no fins que s'acleara la cosa, l'escriptura de la carta que volia adreçar a les nostres autoritats perquè es feren una composició de lloc d'allò que és el CDB (passat, present i, si molt convé, futur). És clar, encara no sé qui manarà, no sé si Marcos Marzal (MM a partir d'ara) continuarà al capdavant de l'àrea d'esports, si serà, per exemple, el nostre col·laborador Quiteri qui se'n farà càrrec de les relacions de la nostra entitat amb l'ajuntament o si, tal vegada, siga Enric Escuder en persona el delegat d'affers futbolístics locals. A hores d'ara, per tant, no es pot dir res i la prudència recomana esperar una mica perquè en podria variar el to o el contingut de l'epístola en funció de l'interlocutor. Tampoc no ens vindrà d'una setmana, a més, qui ens pot

garantir a hores d'ara que a ningú del nostre ajuntament no li passarà com al bo del senyor Simancas ?

Vet ací doncs que em trobo, una setmana més, sense arguments sòlids per acabar d'omplir la pàgina que regularment em paga el tirà de l'amo de l'empresa. És cert que se m'acuden diferents possibilitats... que requereixen un esforç, tant psicològic com físic, que en aquests moments em veig incapacitat per dur endavant. Podria fer-li una entrevista a Palanques parlant només de futbol i segur que m'ho passaria d'allò més bé, però haurà de ser per a unes properes setmanes... o podria parlar amb Pablo el del Monterrey i que m'acabara d'explicar d'una vegada per totes com va poder ser que a Borriana ens guanyaren per setze a zero... o intentar preguntar-li a Xoco per què no vol fer tractes amb el Villarreal CF... o jo què me sé. Totes aquestes possibilitats requereixen un treball previ que ara mateix no em veig amb cor de dur a terme. L'únic que s'acut és agafar una crònica d'una

setmana anterior i tornar-la a copiar. Sé que el meu nivell de respectabilitat, si sóc capaç d'arribar a un extrem com aquest, haurà tocat fons, però com sé que no em llig ni l'amo és aquesta una manera airosa de sortir-me'n de la situació. De fet, a l'amo, l'únic que li importa és veure la pàgina ensangonada de tinta, com més plena, millor. Així doncs, allà va. La d'avui és la reproducció al peu de la lletra d'una crònica que ja vaig escriure fa exactament quatre anys però que encara no ha perdut ni un gram d'actualitat.

"Ja fa unes quantes temporades que des d'aquesta humil secció d'aquesta humil publicació (semblo el germà de la senyora directora) es van dur a terme les gestions necessàries perquè, per fi, el Camp Municipal de Futbol de Benicarló tinguera un nom adient a la personalitat del poble. Una respectuosa instància adreçada a la màxima autoritat local en què se sol·licitava que el terreny de joc es passés a dir Municipal de la Carxofa no va tindre altra resposta que el silenci administratiu i alguna trucada comminatò-

ria des de la secretaria d'alcaldia.

L'astracanada de la proposta, que anava acompanyada d'altres agosarades iniciatives per promocionar d'una manera fàcil, econòmica i divertida el producte estrella del nostre camp, com era d'esperar, no va acabar de triomfar. I vet ací que el nostre camp segueix sense tindre un nom de referència."

I fins ací el que vaig escriure el passat dia divuit d'agost de 1999. O no sé ben bé si va ser aquesta la data certa. Vaja, de fet, és possible, és segur que no ho va ser. Fins i tot em decantaria per pensar que això no s'havia escrit mai ací a La Veu de Benicarló. Definitivament, el text que apareix més amunt entre cometes l'acabo d'escriure ara per primera vegada però m'aprofitarà per poder continuar, d'una manera seriosa, la propera setmana parlant de la incongruència que és que el camp del Benicarló no porte el nom del futbolista més internacional que ha sortit d'aquest poble.

C . A . C A R N S R O S

TEXT: c.n. benicarló

El passat 7 de juny es va celebrar a València el Campionat Autonòmic Infantil. Els resultats dels participants del Club D'atletisme B.M - CARNS ROS foren els següents:

- Carla Vidal 80 MLL amb un temps de 10"48 va acabar en 1er. lloc aconseguint el R.C i el ser seleccionada per participar al Campionat d'Espanya Escolar. 150 MLL amb un temps de

21"97 acabant sisena. Llargada amb un salt de 4,28 va entrar a la final acabant 4ª

- Isabel Fabregat: 500MLL amb un temps de 1'29"97 entrà a la final. Javalina amb un llançament de 2,41 va entrar a la final i R.C

- Carolina Santamaría: 3Km marxa amb un temps de 22'06, va entrar a la final quedant 5ª

- Mírian Lores: 3Km marxa va acabar en 4t. lloc amb un temps de 20'21"95. Martell amb un llançament de

15,22 va entrar a la final i acabant 9ª. Jabalina amb un llançament de 14,12 mts entrà a la final

- Ivan Montero: 150 MLL amb temps de 20"83 va acabar en 2ª posició fent M.P. Pes amb un llançament de 9,58 entrà a la final i acabant en 3ª posició. Martell amb un llançament de 16,03, entrà a la final i acabent en 10è lloc.

- Carlos Fabregat: 500MLL amb un temps de 1'25"52 va entrar a la final acabant en 3ª posició.

Cal destacar l'actuació de l'atleta Adrià Bodí que sent cadet, ha estat convidat a participar en pes 3Kg. i amb un llançament de 14,32 va acabar en 1ª lloc. I en Jabalina 500 amb una marca de 41,84 entrà a la final i va acabant també en 1er. lloc per la qual cosa ha estat seleccionat per participar al Campionat d'Espanya Escolar.

entrevista a Pau Anglés

TEXT: noemí oms

FOTO: Il·luisa garcia

L'Associació Musical Ciutat de Benicarló va aconseguir el passat 27 d'abril el primer premi de la segona secció del XXVI Certamen Provincial de Bandes celebrat al Teatre Principal de Castelló. La banda, preparada minuciosament des de feia mesos pel seu director, Pau Anglés, va interpretar com a obra obligada "Paisatge Portenu" de J.M. Cervera i com a obra lliure "Per la flor del lliri blau", un poema simfònic de J. Rodrigo. Amb 334 punts van superar els segons classificats, la unió musical de Soneja que només en va obtenir 308,5.

Aquest èxit s'ha vist també recentment completat per la consecució del segon premi del concurs de composició Vila de Petrer per part de Pau Anglés. El benicarló va brillar amb l'obra Al-Faaris, una marxa mora per a banda simfònica, que va ser interpretada per la Societat Musical Mare de Deu del Remei el passat 4 de maig al Teatre Municipal Cervantes de Petrer.

Pau, com valors l'últim premi obtingut per la

banda de música?

Qualsevol reconeixement sempre aporta una gran satisfacció, i en aquest cas per la repercusió externa que té aquest guardó, encara més. El treball seriós que penso que s'ha fet, la planificació de tots els detalls que envolten aquest acte, mereixen una valoració com aquesta, encara que la millor recompensa ha estat la satisfacció pròpia del treball ben fet.

Quin tipus de preparació es realitza al llarg de tot l'any per a aconseguir aquest tipus de victòries?

Sobretot cal una correcta planificació i un treball intens i continuïtat. Aquest treball es distribueix en assajos individuals, per grups i general, pràcticament tots els dies de la setmana, amb assessorament dels respectius professors en cada especialitat.

Quin és el nivell que hi ha entre les bandes de la província?

La cada dia millor formació dels músics a les escoles de música, l'aportació de cada vegada més directors preparats i amb ganes de treballar i les possibilitats

educatives que s'ofereixen avui en dia en tots els àmbits usicals repercuteix en un major nivell de les bandes de Castelló, encara que no hem de ser conformistes i treballar seriosament, amb perspectiva innovadora per tal de convertir-nos en punt de referència a nivell autonòmic.

Quins són els factors que fan possible que la banda de música estiga guanyant tants premis últimament?

Crec sincerament que tot està en un treball continuat i molt professional que no es fa en dos dies i que després de cinc anys comenta a donar els fruits. Treballant des de la base i en tots els àmbits de l'entitat, ja siga a l'escola de música, els grups, la banda juvenil, la banda gran.... Tots els paràmetres musicals són avui en dia els millors de la nostra història quasi bicentenària i així volem continuar millorant, dia a dia, per tal de convertir-nos en punt de referència a nivell provincial i autonòmic.

Quin és el pròxim objectiu que té de la banda de música?

A partir dels actes habituals, el repte més important és

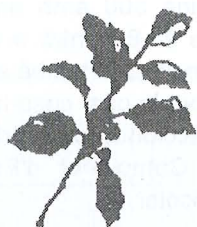

fer un gran paper a la final autonòmica del dia 26 d'octubre on competirem amb les bandes guanyadores de València i Alacant. La planificació de l'any següent l'establím normalment a partir del mes de novembre. Idees en tinc moltes i de molt atractives per tal de motivar l'entitat i arribar a fites cada vegada més ambicioses, però seran els músics i directiva amb el director els que perfilarem conjuntament aquestes propostes.

Quin és el pròxim objectiu que té Pau Anglés a nivell personal?

Treballar en aquests encàrrecs que tinc pendents i anar creant un repertori a tots els nivells interessant, sense renunciar a altres convocatòries en forma de premis de composició.

**CÒPIES DIGITALS DE FORMAT MENUT I DE DE PLÀNOLS
AMPLIACIONS I REDUCCIONS DE L'1% AL 400%
CÒPIA DES DE DISQUET, DIGITALITZACIÓ D'IMATGES**

COPISTERIA

LLIBRERIA

PAPERERIA

COPIES COLOR

LASER DIGITAL

GRÈVOL

Llibres dels IES

Sant Blai, 2 - 12580 BENICARLÓ Tel.: 964 475698